

Peter Creisbach

**IN OBITVM || NOBILISSIMAE || PRINCIPIS, DORO=||THEAE, SERENISS. REGIS
DA=||NORVM FRIDERICI PRIMI FILIAE,|| Illustriſ. Principis et Domini, Dn. CHRI-
||STOPHORI Ducis Megapolensis,|| etc. coniugis illuſtriſ.|| CARMINA
LVGVBRIA.||**

Rostock: Lucius, Jakob d.Ä., 1575

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn89542391X>

Druck Freier Zugang

DIVO
RVDOLPHO

ROM. I MP.

1-4
202

Compt

2
11

A Schriftkoben
s. d. A.

100 9/10 in Messel
am in Strauch einget.

1. in Kisten
4 " "

nrk-1366/2¹⁻⁴

* XXXVIII. Qu. 72

X. 6676

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

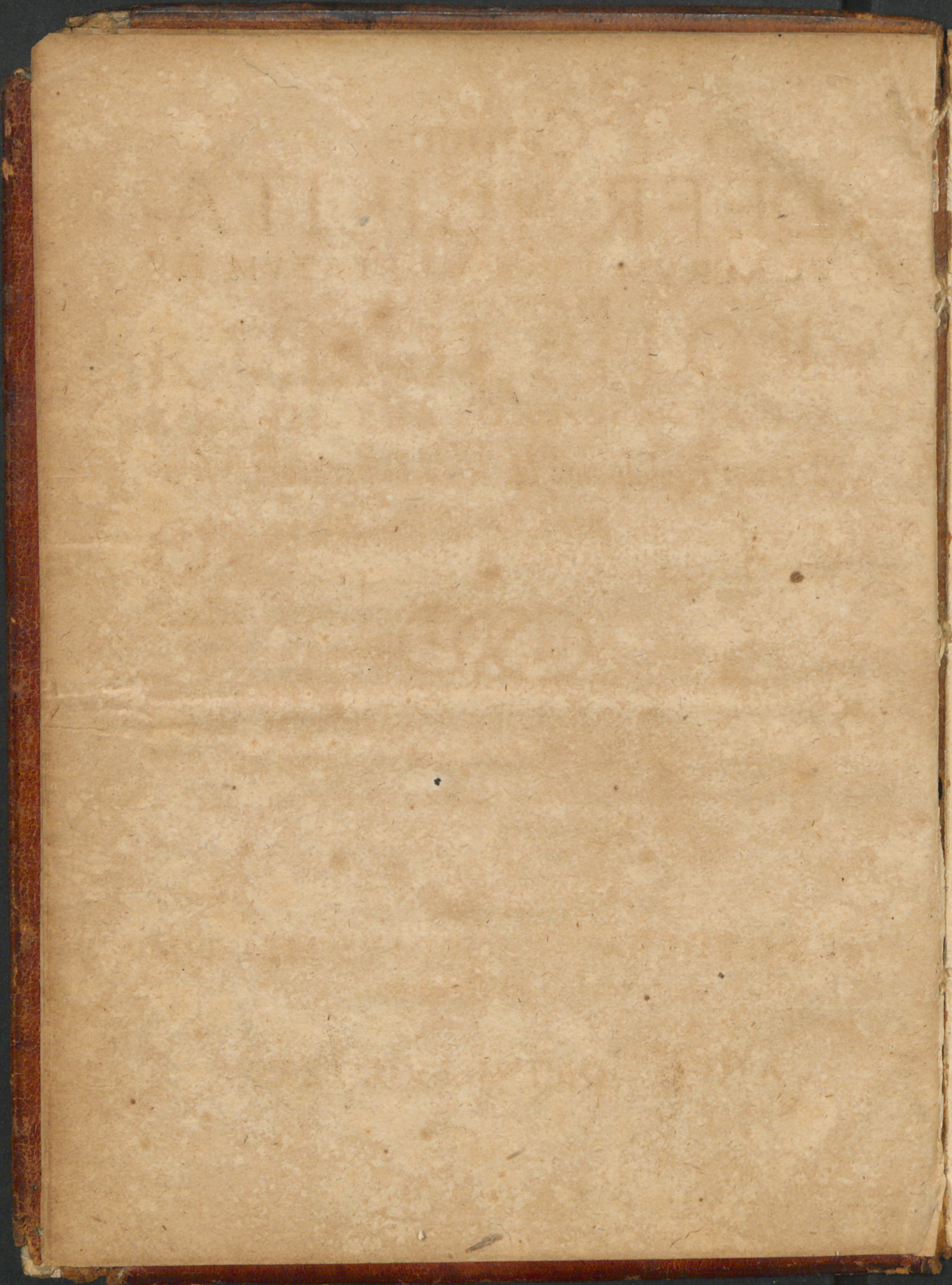

IN OBITVM
NOBILISSIMAE
PRINCIPIS, DORO-
THEÆ, SERENISS. REGIS DA-
NORVM FRIDERICI PRIMI FILIAE,
Illustriss: Principis & Domini, Dn. CHRI-
STOPHORI Ducis Megapolensis,
&c. coniugis illustriss.

CARMINA LVGVBRIA.

ROSTOCHII

Anno ∞ D LXXV
X. KAL. Xbris.

*Terrifici è vultu sublimia cornua Taurj,
Ista Duces Henetùm ,generosaq; pectora signant.*

Rostock

*Nobile Dorotheæ genus, atq; insigne vetustum
Aspice Cimbrorum, Regumq; à stirpe profectum.*

ELEGIA CONSOLATORIA

AD ILLVSTRIS.
PRINCIPEM ET DOMINVM,
DN. CHRISTOPHORVM, DVCEM MEGA-
polensem &c. mortem Illuf. DOROTHEAE ex re-
gio Danorum ftemmate prognata, con-
iugis lugentem.

*A*nxia prodigijs turbatus pectora
Ceyx

Cum parat ad Clarium nauibus
ire Deum.

Aequore subruitur, falfisq; immer-
gitur vndis,

Alcionemq; vagis linquit abactus aquis.

Interea coniunx tantorum ignara malorum,

Pro charo Superis dat pia thura viro.

Proq; viro qui nullus erat, Iunonis ad aras

Profectura parum munera fida tulit.

Hausit vbi verò Thaumantidos edita, triftis

Obriguit coniunx exanimata metu.

Muta metu nimio, buxoq; fimillimus ora

Pallor obit, rigidus membra fubitq; pauor:

Flauen-

Flauentes lacerata comas , introrsus obortas
Sæpius heî lachrymas deuorat ipse dolor.
Singultuq; piâs interrumpente loquelas,
Tristia pro uerbis hæc modo signa dedit.
Et nimio Alcionis tandem exuperante dolore
Pro Ceyce suo maluit ægra morj.
Nec mora , nec requies mæstæ conceditur vnquam
Alcioni , rabidas donec obiuit aquas.
Hic ubi perpetuò crepitanti dulcia rostro
Basia Ceyci figit amica suo.
Alite mutati Superis miserantibus ambo,
Ales & in tumido uiuit uterq; freto.
Fædus in alitibus nec coniugale solutum est,
Dulcis amor dulces sed manet inter aues.
Inchyte non aliter Princeps Megalepolis altæ,
Vidisti niuea ut coniugis ora tuæ.
Pallida vicino iam iamq; & funere membra,
Credibile est lachrymis obriguisse genas.
Humectasse simul lachrymis te grandibus ora
Sæpius , & fletus te renouasse tuos.
Et flêsti , & faciles generoso in pectore motus
Cœpisti , & tetigit nobile pectus amor.

A 3

Scilicet

Scilicet insignes inter fuit Heroinas
Dorothea eximio stemmate nata tua.
Seu Proanos Atanosq; iuuat lustrare vetustos,
Inter eos Regum nomina clara patent.
Balthica Danorum Fridericus littora flectens
Rexq;, paterq; simul coniugis huius erat.
Aspice Germanos Cymbris qui fascibus equis
Imperitant, quorum nomina magna patent.
Alter vt insignis Senior Pietate, Fideq;
Virtutis specimen munera celsa facit.
Iustitiae, belliq; simul sic laude laborum
Alter ad arctoam surgit ad vsq; plagam.
IOHANNES meritis, ast bellis acer ADOLPHUS
Lumina Cimbriacae gentis honosq; duo.
Tu quoq; magnanimum prognate e stirpe virorum
Inter honoratos dinumerare Duces.
Christophore insignis longè praestantibus ausis
Nomina non meritis magne minora tenes.
Heroina tibi Heroi clarissima iuncta est,
Iuncta fuit, nitido sed modo iuncta polo est.
Quae meritis dignos superauit laudibus annos,
Sexum animo, morum nobilitate genus.

Exitit.

Extitit illa Deire, nomine, nobile donum
Donum si rogitas? extitit illa Dej.
Ab mihi, quæ Superi dederant tibi munera, rursus
Eripuere tibi, deposuere polo.
An tua non Pietas, an non tua strenua virtus
Flectere cœlicolas dic potuere pios?
Non Christum gestasse humeris tibi profuit, vltro
Quando pios, doctos, templa, scholasq; foues?
Profuit: at Superi cælo tam nobile donum
Dignati, merito deposuere loco.
Non indignus eras tanto quod munere Princeps,
Sed magis quod cælo dignius illud erat.
Ergo age magnanime Heroum celeberrime Princeps
Reddito Dorotheam, quam Deus antè dedit.
Reddito, tristis edat dolor haud tibi nobile pectus,
Reddito, reddetur postmodo namq; tibi.
Vtq; suis præstat Rex mite nepotibus æquor
Aeolus, & cohibet prælia dira maris.
Sic Rex æthereus nitidis vos iunget in astris
Nullaq; disiungent tempora, nulla dies.

EPI

EPICEDION,
PIETAS ET PARCÆ COL
LO QVVNTVR.

Piet.

Nescio quæ referant vultu tres signa So-
rores?

Dicite lanificæ gaudia vestra Deæ:

Par. Dorothea in casses cecidit clarissima nostros,
An rogitas? magni Principis vxor erat.

Piet. Crudeles animæ, quid vobis iuris in illa
Dicite, non Superum nobile munus erat?

Par. Munus erat. Superis moritur mandantibus illa,
Munus ad Authorem qui dedit antè, redit.

Piet. Dicite, non Pietas, operosaq; profuit illj
Gloria virtutis, stemmatis ipse decor?

Par. Profuit, & Superis placuit mens dedita cælo,
Idq; suo repetit munera iure polus.

Piet. Ergò iacet donum Diuorum nobile, letho
Submersumq; ruit, quod dedit ipse polus?

Par. Non iacet, astit viuit Superum tam nobile munus,
Viuit in æthereo, sed sine, sine polo.

Quæ

*Piet. Quæ miseræ vobis igitur modo gaudia restant,
Pro nece, si vitam vos sine fine, datis?*

*Par. Nulla: sed ætherei nunquam fas scita Senatus
Flectere, sed summo iure subire decet.*

*Piet. Principis at Pietas, & Principis ardua virtus
Digna suo tali munere iure fuit?*

*Par. Digna fuit: sed ei tali pro munere reddent
Dona eadem nullo Dij peritura die.*

EPITAPHIUM.

Vixit & excessit rebus Dorothea cadu-
cis,
Sic & in extinctis florida vita ma-
net.

*Danorum eximio Friderico à Rege profecta
Aequavit meritis nobile stemma suis.*

*Non Pietate minor, factis quam diues honestis
Inter erat sacras lucida stella Deas.*

*Nobile sidereo prolatum munus ab axe,
Concessum insigni quod fuit ante Duci.*

*Dorothea exuias solidata condidit urna
Corporis, at cæli Spiritus astra tenet.*

B

Felix

*Felix morte sua, Christum quæ iuncta gerenti,
Quem vir ut ante tulit, sic modo leta videt.
Quisquis es, optato requiem, pacemq; iacenti,
Et tua dic semper molliter ossa cubent.*

AD
M. ZACHARIAM VVELSIVM
VIRVM CLARISSIMVM.

Magne vir egregij fleclis qui Principis
acta,
Ab nimium tristem nunc moderere
Ducem.

Nobile pectus edat dolor ut non Principis, utq;
Temperet à lachrymis, tristitiaq; sua,
Consolare Ducem sublata coniuge tristem,
DOROTHEA æthereo nanq; recepta polo est.

M. ANDREAS VVENCELIUS
Silesius.

IN

IN OBITVM
DOROTHEÆ, EX SE-
RENISS: REGVM DANIAE
STEMMATE PROGNATAE, ILLVSTRIS-
sini Principis & Domini, Domini CHRISTO-
PHORI, Ducis Megapolensis &c. Con-
iugis & Heroinae illu-
strissimae.

BALTHES ET VARNVS.

Nuncia finitimas volitarat fama per
oras,
Pieridesq; Deas, atq; humida stagna co-
lentes
Naiades implebat vitreo sub gurgite
Nymphas,

Formosam imperio Parcarum nuper Iolæ
Dorotheen raptam & superas tranasse per auras
Iamq; adeò Oceano Balthes pater abditus alto
Tristia sub gelidis magnæ perceperat undis
Funera Dorotheæ, sortemq; insignis Iolæ,
Vitrea mox lachrymis humectans grandibus ora

B 2

Glauca

Glauca per æquoreas distorsit lumina sedes,
Egrediensq; vagis madidum caput extulit undis,
Sustentans tremulos baculoq; seniliter artus,
Vertice muscoso, cannisq; palustribus vdos
Cinctus, honoratus metitur tramite gressus,
Humidaq; Oceani rellinquens atria magni,
Ad Varnum deflectit iter, Roseasq; Sorores.
Centum illum Eridani, centumq; ex agmine Nympha
Thetyos, & centum Neptuni ex agmine regis
Tristibus vnà equidem gradientem passibus æquant.
Atq; vbi quam primùm bifidas ad littoris oras
Constitit, & madidas in fulua fixit arena
Ipse pater soleas, magna sic voce profatur:
Varne precor Roseis madidum caput effer ab undis,
Varne precor, seu te numerosus forte tuarum
Sedibus in Roseis Nympharum detinet ordo,
Seu nunc summa tenent te forte negotia Varne,
Varne veni, & nostras lachrymis edisce querelas
Dixerat: insonuit Rosei vaga regia Varni,
Et tremulis subito digitis contexta Dearum
Labuntur, metus acer agit timidissima corda,
Atq; vnà, nam fortè sacras pater ipse Camænas

Hospi-

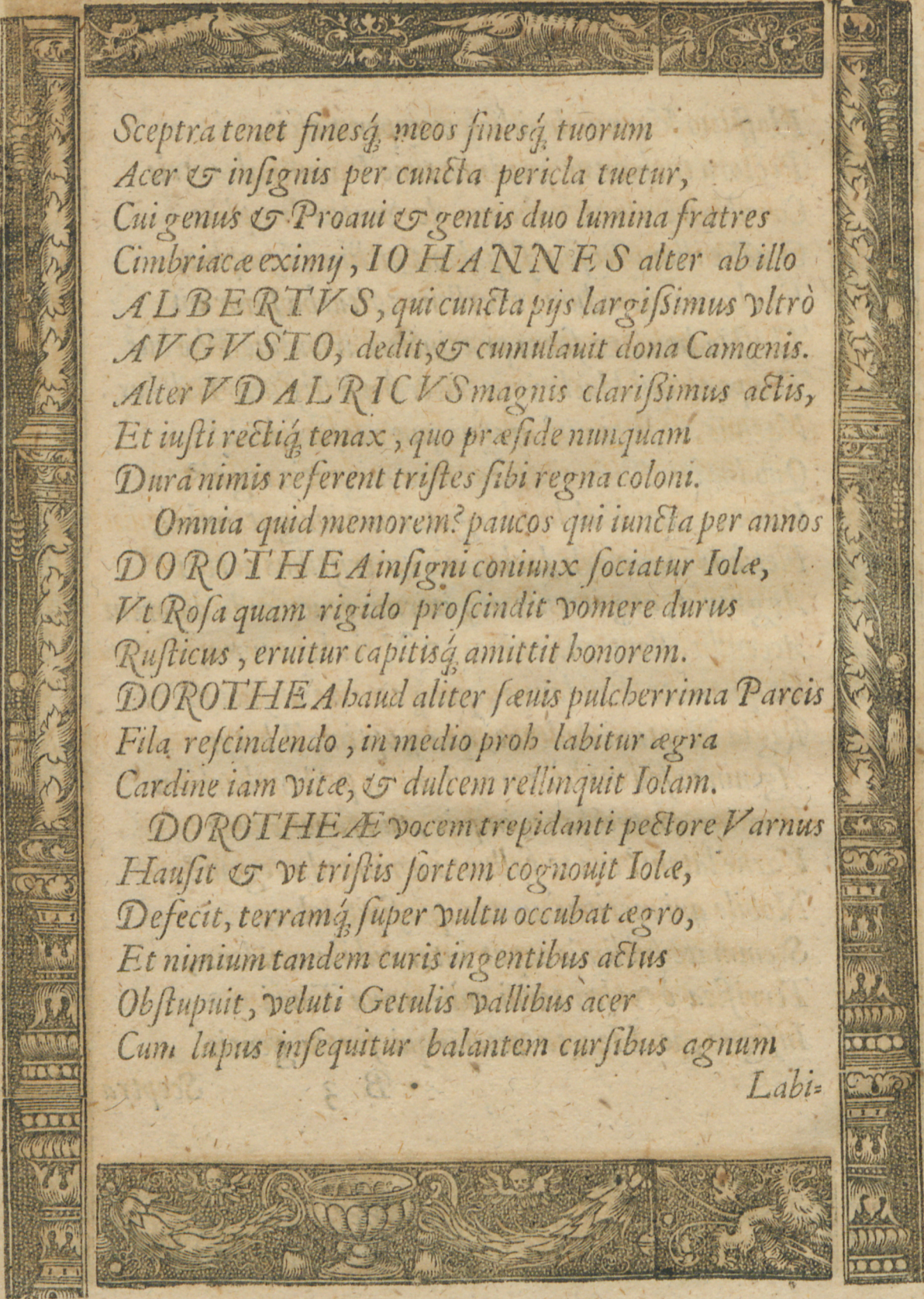

Hospitio Varnus, lepidisq; exceperat escis,
Pectora turbantur: madidis tunc Varnus ab antris
Ceruleo remouet volucres de vertice lymphas.
Cunctæ illum Roseæ stipabant ordine Nymphæ,
Et chorus Aonidum, excellens & turba sororum
Thespiadum, & sacra præcinctus arundine Phæbus
Tempora: quid lachrymæ pater ô mœstissime Balthes
Varnus ait signant? magni quæ causa doloris?
Quodue iter? Oceani quidue hæc migratio regni?
Vix ea: cum Balthes largo terram irrigat imbri,
Fletibus innumeris, lachrymis & tristibus acrem
Aggrauat, atq; iterum atq; iterum renouando dolorem
Accendit, flent vnà omnes & Naiades omnes,
Et quæ antè Eridanus, quæq; & circumflua magni
Regia Neptuni dederat, quæq; optima Ibetys
Agmina: sed multò concretam in pectore barbâ
Flumine contrectans, inquit, tua funera tene
Varne latent? tua te fallunt incommoda regem?
Nobile qui meritus nomen quæsiuit Iolas,
Stemmata sublimis caput inter nubila condens,
Terrifica è vultu torui cui cornua Tauri
Insigne, ac Henetæ veteris qui fortia gentis

• B 3

Sceptra

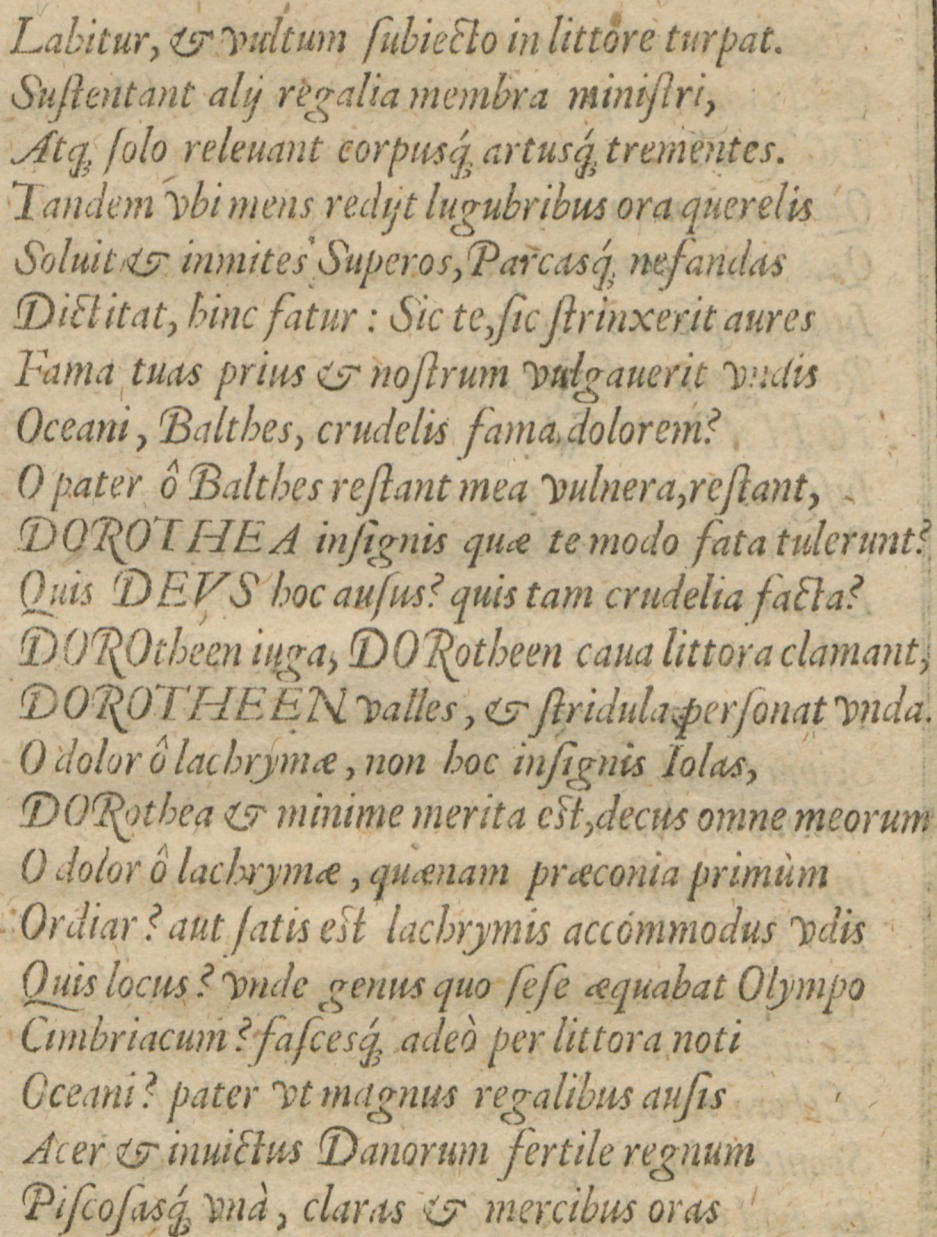
Sceptra tenet finesq̄ meos finesq̄ tuorum
Acer & insignis per cuncta pericla tuetur,
Cui genus & Proavi & gentis duo lumina fratres
Cimbriacæ eximij, IOHANNES alter ab illo
ALBERTVS, qui cuncta pijs largissimus vltro
AVGVSTO, dedit, & cumulauit dona Camœnis.
Alter VDALRICVS magnis clarissimus actis,
Et iusti rectiq̄ tenax, quo præside nunquam
Dura nimis referent tristes sibi regna coloni.

Omnia quid memorem? paucos qui iuncta per annos
DOROTHEA insigni coniunx sociatur Iolæ,
Vt Rosa quam rigido proscindit vomere durus
Rusticus, eruitur capitisq̄ amittit honorem.

DOROTHEA baud aliter seuis pulcherrima Parcis
Fila rescindendo, in medio prob labitur ægra
Cardine iam vitæ, & dulcem rellinquit Iolam.

DOROTHEÆ vocem trepidanti pectore Varnus
Hausit & vt tristis sortem cognouit Iolæ,
Defecit, terramq̄ super vultu occubat ægro,
Et nimium tandem curis ingentibus æclus
Obstupuit, veluti Getulis vallibus acer
Cum lopus insequitur balantem cursibus agnum

Labi-

Labitur, & vultum subiecto in littore turpat.
Sustentant alij regalia membra ministri,
Atq; solo releuant corpusq; artusq; trementes.
Tandem vbi mens redijt lugubribus ora querelis
Solvit & inmites Superos, Parcasq; nefandas
Diēlitat, hinc fatur: Sic te, sic strinxerit aures
Fama tuas prius & nostrum vulgauerit vudis
Oceani, Balthes, crudelis fama, dolorem?
O pater ô Balthes restant mea vulnera, restant,
DOROTHEA insignis quæ te modo fata tulerunt?
Quis DEVS hoc ausus? quis tam crudelia facta?
DOROTHEEN iuga, DOROTHEEN caua littora clamant,
DOROTHEEN valles, & stridula personat vnda.
O dolor ô lachrymæ, non hoc insignis Iolas,
DOROTHEA & minime merita est, decus omne meorum
O dolor ô lachrymæ, quænam præconia primùm
Ordinar? aut satis est lachrymis accommodus vdis
Quis locus? vnde genus quo sese æquabat Olympo
Cimbriacum? fascēsque adeò per littora noti
Oceani? pater vt magnus regalibus ausis
Acer & inuictus Danorum fertile regnum
Piscosāsque vnà, claras & mercibus oras

Norue.

Noruegia imperio sedatus flexerit vnus?
Quid loquar vt primus FRIDERICUS nobile propter
DOROTHEÆ genitor, pectus, tam plebis amorem
Quam magnum & clarum nullaq; immobile fraude
Quæſierit regnum? qualesq; creavit alumnos,
Insignes pietate Duces, per Cimbrica fasces
Regna gerunt fortes, iusto & qui pectore iustos?
IOHANNES, quo nemo prior pietate, nec alter
Insignis virtute magis, nostro extitit æuo,
Qui Superum exacto meditatur pectore iussa,
Et dia exequitur magnus virtutis amorem.

Alter in aduersos victrici magnus ADOLPHVS
Dextera, & egregijs virtutibus alter Achilles,
Scipiadas, Fabiosq; inter fortesq; Camillos
Inuenit ille locum; sed quid mea vulnera narro,
Infandumq; simul studeo renouare dolorem?
DOROTHEA eximio Rege & prognata parente
Regia mente equidem facta optima condidit alta,
Et magno incumbens semper Pietatis amorj
Æthera raptabat mentem super, omnia spernens
Spontè animo insigni, vano huic affinia mundo,
Et quid grande decus formæ, quid grande pudoris

Extule=

Extulerim munus? quo magnum pectore Iolam
Arserit? ut cunctis benefecerit, omnibus utq;
Profuerit, nulli obfuerit, benefacta putarit
Lucrum ingens, dotem solam pietatis amorem?

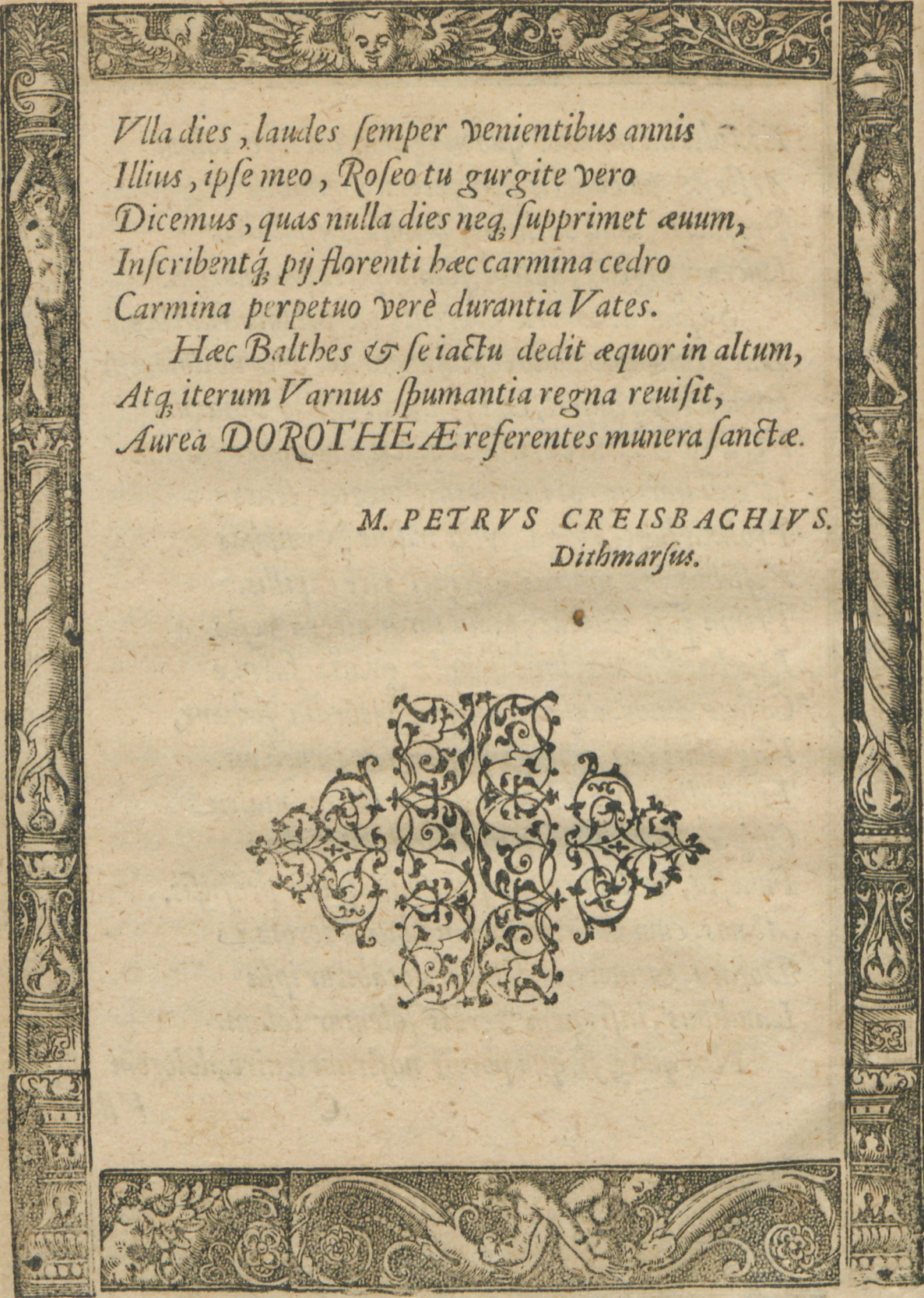
Sæpius at contra mœrenti ex pectore Balthes
Dat gemitum, modo communem qui Varne dolorem
Enumeras, inquit, lachrymis absistito tandem,
Vera refers, nec erit quicquam me iudice falsum
Id vidi innumeros iuuenesq;, virosq;, senesq;
Prolixa lugere toga, vidi ordine Nymphas
Vestibus, & multas discinctis ire capillis.
Prima fuit Pietas, pulla soror altera veste
Liuebat Virtus, hinc blandæ gratia formæ
Custus Amor, dulcis nec non Concordia flebant,
Vnguibus inq; genas infestis sæpè ruebant.
Hinc alios vidi Heroas, vidi ordine multa
Corpora Nobilium palla succincta dolere
Funesta, & lachrymis sæpè indulgere profusis.
At nos, cum meritis sit laudibus Heroina
Dotata, & meritis semper dotabitur ipsa
Laudibus, insignem verbis solemur Iolam.

Nos quoq; si qua potest nostrum lenire dolorem

C

Vlla

*Vlla dies , laudes semper venientibus annis
Illius , ipse meo , Roseo tu gurgite vero
Dicemus , quas nulla dies neq; supprimet æuum,
Inscribentq; pij florenti hæc carmina cedro
Carmina perpetuo verè durantia Vates.*

*Hæc Balthes & se iactu dedit æquor in altum,
Atq; iterum Varnus spumantia regna reuisit,
Aurea DOROTHEÆ referentes munera sanctæ.*

M. PETRVS CREISBACHIVS.
Dithmarsus.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to be organized in several lines.

M. ANDREA WENGBERDIO
S. S. S.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a date or a signature. The text is very faint and appears to include the Roman numeral 'LXXVI'.

Handwritten mark or signature

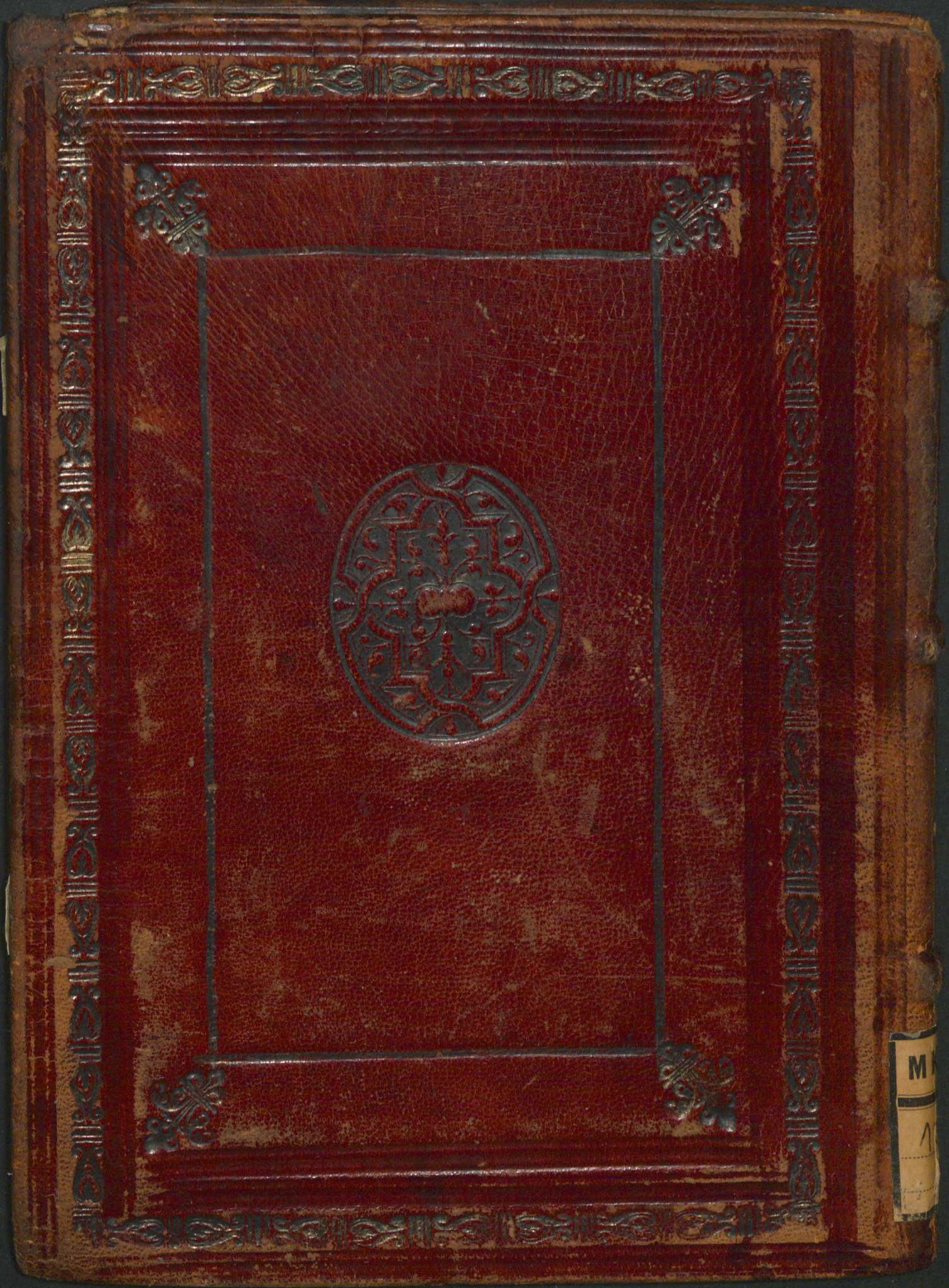

Cl. Boh. 8049

[Faint handwritten text and musical notation]

Hist. 8049

M
A

EL
DE FRA
RERV ET
HV

ITATE
PTATVM

Aerule
Ign
Lunag
Prod
Cum solitum reperens cu
Pieridas reuoco sub
Qua musco cinctus gra
Neuela, piscoso vo
Et regis Arctoas, Hene
Bucephali in Clype
Cumq; dabam Musis op
Mentibus occurrunt
Qua Doctore Paro didi
A Duce qua CRA
Cum faceret studijs Re
In quo IAGEL
Tunc animo voluens
Cogito natura para
Quid fremius tristes i
Horrida quid mult
An subeant terras to
Quid generet lon

ndere Teibhos un
ncipiebat equos,
mens de lumine lu
nsficienda rotis:
aborem,
as.
s vluis
quas,
tus vrbes
nigri.
vacabam,
meis.
s in vrbe,
omen habet,
a, finem
rpis habet.
era Phæbi
a gignat,
e creet:
e stelle,
yna trabis.

B Vnde

